

[Viggo Starcke.]

uden at han dog holdt en lignende tale mod den umiddelbart derefter fremsatte socialdemokratiske dagsorden, som bruger nøjagtig det samme ord.

Til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard er der heller ingen grund til at sige så forfærdelig meget, for selvom han brugte en mængde ord, som gav udtryk for irritation, var det saglige indhold af det ærede medlems tale jo en fuldstændig tilslutning til det, jeg havde sagt. Jeg vil særlig sætte en streg under hans udtalelse om, at han anså toldspørgsmålet for at være af den allerstørste betydning. At vi har fremdraget dette spørgsmål, er det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard altså sagligt enig med os i, særlig da han mente, at den politik, som regeringen lagde op til, var en meget farlig politik, vel væsentligt af hensyn til repressalier fra andre lande. At det ærede medlem så alligevel var irriteret, skal jeg ikke fordybe mig i; jeg ville tænke mig, at han ikke havde været slet så irriteret, hvis det var ham selv, der havde fået ideen til at rette denne forespørgsel til regeringens chef og fremsatte dette forslag om motiveret dagsorden.

Bertel Dahlgaard: Må jeg gøre en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, som synes at blive mere og mere ophidset, efterhånden som han taler om sine dagsordener. Der er ingen, der tænker på at forhindre ham i at fremsætte sine meninger; der er ingen, der tænker på at forhindre ham i at foreslå sine dagsordener, men hvis man ikke blot bruger sine rettigheder, men misbruger dem, har man efterhånden skridt for skridt nærmet sig sabotage af det politiske arbejde.

Af de foreslåede dagsordener kan vi ikke stemme for retsforbundets dagsorden. Det kan vi ikke, fordi vi ikke forstår, hvad meningen er med den begrænsning, som er indsat deri: „gennem toldforhøjelse at fordyre befolkningens livsfornødenheder“. Netop ud fra det ærede medlem hr. Viggo Starckes tale i dag skulle jeg tro, at retsforbundet forstod, at her drejer det sig ikke blot om livsfornødenheder, her drejer det sig om en række ting — efter hvad man kan skønne, efter rygter, der er fremme —, nemlig om produktionsmidler, redskaber, husgeråd m. m. Derfor kan jeg altså ikke tiltræde denne dagsorden, og den af det ærede medlem hr. H. C. Hansen foreslåede dagsorden kan vi selvfølgelig heller ikke stemme for, idet den advarer mod at gå imod libera-

lisering, hvadenten liberaliseringen knyttes til toldforanstaltninger eller ej.

Hermed skal jeg da anbefale at stemme for den af mig foreslåede dagsorden. Når den højtærede statsminister nu taler om, at denne dagsorden udtaler noget, som det ikke er muligt for en regering at modtage, og fremhæver, at valutacentralen og hele den restriktionspolitik, der har været ført, har medført en beskyttelse højere end nogen anden toldbeskyttelse, er det selvfølgelig rigtigt fra tid til anden, hvor disse restriktioner sættes ind, men jeg må sige, at jeg aldrig har hørt, at venstre havde den opfattelse, at denne beskyttelse, når den ikke længere var nødvendig, skulle afløses af en anden beskyttelse. Tror man, at det daværende medlem af dette ting hr. Madsen-Mygdal, der jo opfandt valutacentralen, dengang ville have sagt: nu tvinger nøden, afspærringerne derude, os til at gennemføre en valutacentral, og når vi engang igen mener, at denne restriktion kan hæves, skal den afløses af en toldpolitik? Den højtærede statsminister vil se, hvor urimeligt noget sådant overhovedet må forekomme, når man tænker tilbage på den periode. Derfor er det, vor dagsorden indeholder lige akkurat alt, hvad venstre også gik til valg på for halvandet år siden. Jeg kan måske føje til for det konservative folkepartis vedkommende, at man sagde vel ikke helt det samme, men jeg hørte aldrig, at det konservative folkeparti rundt på vælgermøderne, når det krævede liberalisering hurtigst muligt, tilføjede: under forudsætning af at disse restriktioner erstattes med andre restriktioner. Jeg hørte det aldrig. Derfor må den højtærede statsminister undskylde mig, men der er baggrund for at sige, at når regeringen nu går ind i denne politik, som frarådedes af venstre-riksdagsmænd, af venstreblade fra egen til egn for 2—3 måneder siden, ja, så står vi atter her overfor noget af dette løfternes strandingsgods, der ligger og skvulper omkring en regeringsskude, der er ude af kurs.

Ordføreren for forespørgerne (Viggo Starcke): Blot en ganske kort korrigering til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. Der er ingen i denne sal, der tror ham, når han siger, at han ikke forstår indholdet af denne dagsorden. Det ærede medlem lader, som om han ikke forstår det. Der står, at man „advarer regeringen imod gennem toldforhøjelse at fordyre befolkningens livsfornødenheder“, og ved „livsfornødenheder“ forstår man ikke bare mad. Hvis det ærede medlem vil prøve på at tænke sig et land uden redskaber, ma-